

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/24/2022
Identifikačné číslo spisu:	0018209222
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:0018209222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: C. N., nar. S., trvale bytom G., proti žalovanému: Mesto Michalovce, Michalovce, Nám. Osloboditeľov 30, IČO: 00 325 490, o 13.521,09 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7C/96/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. júna 2021 sp. zn. 9Co/126/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. septembra 2019 č. k. 7C/96/2018-90 zamietol žalobu, ktorou žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, vzniknutej tým, že obchodnej spoločnosti DOBREX, s. r. o. (ďalej aj „obchodná spoločnosť“) bol právoplatným rozsudkom tohto súdu sp. zn. 8C/90/2011 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/558/2015 priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie jej nehnuteľností žalovaným v období od 01. 01. 2009 do 30. 11. 2012 bez právneho dôvodu v celkovej výške 150.622,92 eur, nezaplatil v čase, kedy obchodnej spoločnosti na zaplatenie tejto sumy nárok vznikol, ale zaplatil až v roku 2017, kedy z dôvodu legislatívnych zmien (zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, ako aj zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení) obchodnej spoločnosti vznikla povinnosť na dani zaplatiť už vyššiu sumu o 6.104,89 eur a na zdravotnom poistení ďalšiu sumu 7.417,20 eur, čím jej vznikol dodatočný náklad 13.521,09 eur, ktorý si žalobca ako jediný spoločník obchodnej spoločnosti uplatňuje v tomto súdnom spore ako nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

2. Súd prvej inštancie mal za zrejmé, že žalobcovi mala vzniknúť škoda z dôvodu legislatívnych zmien na dani z príjmu a na zdravotných odvodoch, pričom dôkazné bremeno na preukázanie porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného bolo na žalobcovi. Konštatoval, že v zmysle § 420 ods. 1 OZ na to, aby úkon sa mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti uloženej fyzickej alebo právnickej osobe a vznik škody, pričom dôkazné bremeno o jej vzniku a rozsahu

spočíva na poškodenom, t. j. rovnako na žalobcovi. Aplikujúc ustanovenia § 123 a § 420 OZ a § 122 a § 123 na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade žalobca nepreukázal, akú právnu povinnosť žalovaný porušil tým, že sporný nárok oprávnenej obchodnej spoločnosti zaplatil až na základe právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu a uzavrel tiež, že okrem toho spornou zostala aj výška samotnej škody, náhradu ktorej si žalobca uplatnil, nakoľko žalobca pri vyčíslení škody vychádza zo sumy 203.496,07 eur, ktorá nekorešponduje s výškou bezdôvodného obohatenia obchodnej spoločnosti priznanej právoplatným rozsudkom súdu.

3. Stotožnil sa aj so žalovaným uplatnenou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ktorý ako spoločník obchodnej spoločnosti DOBREX, s. r. o. uplatňuje nárok na náhradu škody z titulu vyplateného nižšieho podielu na zisku ako fyzická osoba, pričom, s poukazom na ustanovenia § 122 a § 123 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), podľa jeho názoru žalobca ako spoločník tento nárok voči žalovanému mohol uplatniť iba v mene obchodnej spoločnosti. S poukazom na tieto dôvody súd žalobu zamietol a s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP súd v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalovaný si nárok na ich náhradu neuplatnil.

II.

4. V odvolaní žalobca namietal, že právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie 150.622 eur s prísl. obchodnej spoločnosti je dostatočným podkladom na preukázanie, že žalovaný porušil svoju povinnosť voči žalobcovi.

5. Pokiaľ ide o požiadavku príčinnej súvislosti medzi uvedeným porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody žalobcovi, odvolateľ poukázal na to, že nezaplatenie prisúdenej náhrady riadne a včas vyústilo do vzniku škody na strane žalobcu ako jediného spoločníka obchodnej spoločnosti vzhľadom na to, že pri zdaňovaní nájomného v príslušnom zdaňovanom období, v ktorom si žalovaný mal plniť svoju povinnosť, by bol zisk obchodnej spoločnosti vyšší ako pri zdanení až za rok 2016, čím nepriamo úmerne k vyššiemu daňovému a odvodovému zaťaženiu bol žalobcovi vyplatený nižší podiel na zisku.

6. K vyčísleniu škody žalobca argumentoval, že právoplatnými rozhodnutiami súdov bola žalovanému uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie aj s príslušenstvom, ktorým boli úroky z omeškania, a preto výsledná žalovaným v exekúcii zaplatená suma bola 203.496,07 eur, na základe čoho je zrejmé, že musel vynaložiť majetkové hodnoty zaplatením vyššej dane a odvodov do zdravotnej poisťovne práve zo sumy 203.496,07 eur, a preto skutočnú škodu predstavuje zaplatená daň a odvody z tejto vyššej sumy.

7. Namietol aplikáciu ustanovenia § 123 ods. 3 ObZ, lebo on ako jediný spoločník obchodnej spoločnosti nemá nároky voči tejto spoločnosti, ktorá si len plnila svoje zákonné daňové a odvodové povinnosti, pričom k zníženiu vyplatenia podielu na zisku došlo preukázaným porušením zákona žalovaným.

III.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom z 16. júna 2021 sp. zn. 9Co/126/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na jeho základe správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj správne rozhodol; jeho skutkové zistenia zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Správnosť týchto skutkových záverov nie sú spôsobilé spochybniť ani odvolacie námietky žalovaného (správne má byť „žalobcu“- poznámka dovolacieho súdu), s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku výstižne, zákonne, správne a presvedčivo vysporiadal už súd prvej inštancie vzhľadom na to, že ide o námietky, ktoré žalobca uplatnil už aj v priebehu konania pred okresným súdom. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s absenciou zákonných podmienok na poskytnutie súdnej ochrany žalobou uplatnenému nároku na náhradu škody pre absenciu protiprávneho úkonu žalovaného, a správne a zákonne sa vysporiadal aj s otázkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto spore a správne právne posúdil aj otázku pretrhnutia príčinnej súvislosti

medzi konaním žalovaného a vznikom škody a vo veci aj správne rozhodol, keď s poukazom na tieto dôvody žalobu zamietol ako nedôvodnú. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a považoval ho za správny, pričom v odôvodnení ho iba doplnil v súlade s § 387 ods. 2 CSP.

9. V odseku 17. rozsudku odvolací súd k nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, keďže aj keby sa skutkové tvrdenia žalobcu považovali za preukázané, tvrdená škoda nevznikla priamo žalobcovi, ale vznikla obchodnej spoločnosti DOBREX, s. r. o., pretože ju zaťažovala vyššia daňová povinnosť, než by ju bola zaťažovala v prípade peňažného plnenia zo strany žalovaného v čase ešte pred žalobcom zmienenou legislatívnou zmenou v oblasti daní z príjmov a v oblasti odvodov do zdravotnej poisťovne. To znamená, že aj v takom prípade aktívna vecná legitímácia by svedčila obchodnej spoločnosti DOBREX s. r. o., a nie žalobcovi. Pokiaľ žalobca tvrdí, že mu mal byť vyplatený vyšší podiel na zisku, vždy ide o jeho právny vzťah a jeho majetkové nároky voči obchodnej spoločnosti DOBREX s. r. o. (§ 123 ObZ), a nie voči žalovanému, a to aj v tom prípade, ak zisk samotnej obchodnej spoločnosti bol nižší, eventuálne práve v dôsledku opísaného, podľa žalobcu protiprávneho konania žalovaného. V žalobcom opísanom skutkovom dejí absentuje aj príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody, resp. došlo k jej pretrhnutiu, a to práve prijatím novely zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov zákonom č. 463/2013 Z. z., pretože pokiaľ by bol žalovaný plnil svoju povinnosť uloženú mu právoplatným rozsudkom súdu v rovnakom čase, ako sa to napokon stalo, ale by nebolo danej novely (zákona o dani z príjmu), žalovaný (zrejme mal na mysli „žalobca“ - poznámka dovolacieho súdu) by nebol platil vyššiu daň a vyššie odvody, t. j. aj jeho zisk by bol vyšší. Inak povedané ujma, ktorú žalobca nazýva škodou, by bola rovnaká nebyť novely zákona a bola by vyššia nie v dôsledku oneskoreného plnenia zo strany žalovaného, ale práve v dôsledku prijatia novely daného zákona. Žalobca sa preto mylí, pokiaľ sa domnieva, že ním uplatnená škoda by nebola vznikla, pokiaľ by si žalovaný svoju povinnosť splnil riadne a včas. Ona by totiž nevznikla, pokiaľ by nebolo danej novely - v tom je práve pretrhnutie príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody.

10. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nebolo už potrebné zaoberať sa odôvodňovaním toho, eventuálne akú výšku náhrady škody súd považoval za opodstatnenú (ods. 18. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

IV.

11. Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas podaným dovolaním z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

12. Dovolateľ namietal, že odvolací súd nezrozumiteľne a neodôvodnene neuviedol, prečo sa nestotožnil s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8C/90/2011, ktorý rozhodol o tom, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť tým, že sa obohatil bezodplatným užívaním verejného priestranstva v období od 01. 01. 2009 do 31. 11. 2012.

13. Z jeho rozhodnutia taktiež nie je zrejmé a jasné, z akého dôvodu nemal za preukázanú ani výšku škody v celkovej výške 13.521 eur, pozostávajúcej z rozdielu dane z príjmu vo výške 6.104,89 eur a odvodov do zdravotnej poisťovne vo výške 7.417,09 eur.

14. Namietal tiež, že odvolací súd sa nezaoberal ani skutočnosťou, že žalobca je jediným spoločníkom i konateľom obchodnej spoločnosti DOBREX, s. r. o., čiže škoda spôsobená žalovaným, spočívajúca v rozdieli dane z príjmu, mala priamy dopad na výšku dividend v prospech jediného spoločníka; podľa zákona č. 580/2004 Z. z. poistné z príjmu z dividend sa netýka právnických osôb, ale inak ho platia všetky skupiny poistencov, a preto žalobca mal aktívnu vecnú legitímáciu a uplatnenie § 123 ObZ je vylúčené.

15. Napokon namietol porušenie jeho práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

16. Z uvedených dôvodov žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd dovolanie odmietol. Poukázal na to, že v odôvodnení rozsudku neabsentuje zdôvodnenie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, bolo jasne a výstižne vysvetlené, ktoré skutočnosti súdy považovali za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzali a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadili.

V.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. a) CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a skúmal, či dovolanie žalobcu je prípustné.

19. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to pripúšťa zákon. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

20. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

21. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP je a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

24. Pod pojmom „nesprávny procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na rozhodnutie súdu vo veci samej (o žalobou uplatnenom nároku). Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

25. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo riadili sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), ani právo na to, aby bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

26. K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

27. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že za porušenie práva na spravodlivý proces treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu.

28. Dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, keď podľa jeho názoru odvolací súd nevysvetlil, prečo s a nestotožnil s právoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 8C/90/2011, a nevysvetlil tiež, z akých dôvodov nemal za preukázanú výšku škody a nezohľadnil skutočnosť, že žalobca je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti DOBEX, s. r. o., čiže škoda spočívajúca v rozdiel dane z príjmu mala priamy dopad na výšku príjmu žalobcu, pričom ani poistné z dividend neplatia právnické osoby, ale všetky skupiny poistencov, a preto uplatnenie § 123 ods. 3 ObZ je vylúčené, aj túto dovoláciu námietku považoval odvolací súd za nedôvodnú.

29. Uvedenú dovoláciu námietku dovolací súd nepovažoval za dôvodnú.

30. Treba zdôrazniť, že prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (napr. IV. ÚS 378/08, IV. ÚS 350/09) a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Oba súdy (ods. 20. až 23. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, resp. ods. 17. a 18. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) zohľadnili všetky namietané skutkové okolnosti, ktoré však nepovažovali za významné a podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutia odôvodnili dostatočne, zrozumiteľne a presvedčivo, keď z odôvodnenia rozhodnutí v ich kompletizujúcej jednote jasne vyplýva pre posúdenie merita veci podstatný záver, že nebol preukázaný vznik žalobcom uplatňovanej škody v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesplnením s i povinnosti žalovaného platiť včas z a užívanie nehnuteľností žalovaného, ale že ujma žalobcu bola dôsledkom prijatia novely zákona, ako okolnosti nezavinenej žalovaným, lebo ak by nebolo novely zákona, nevznikla by ani ujma na strane žalobcu. Právne posúdenie veci súdom však nie je procesným postupom súdu, na ktorý odkazuje ustanovenie § 420 písm. f) CSP. Žalobca ako dovolateľ pritom dovolací dôvod podľa § 421 CSP neuplatnil.

31. Dovolateľ namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces aj tým, že odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní bez nariadenia pojednávania.

32. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

33. Podľa § 219 ods. 3 veta prvá CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej

stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

34. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

35. Právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom ako súčasť práva na spravodlivý proces sa vzťahuje predovšetkým na konanie pred súdom prvej inštancie, v ktorom strana sporu má možnosť uplatniť svoje skutkové tvrdenia a navrhnúť dôkazy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu. Z citovaného ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že odvolací súd v zásade rozhoduje o odvolaní bez pojednávania, ktoré je povinný nariadiť len v prípade, ak je potrebné doplniť dokazovanie alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Fakultatívnosť nariadenia odvolacieho pojednávania zákonodarca zakotvil v záujme zrýchlenia a hospodárnosti súdneho konania.

36. Nariadenie odvolacieho pojednávania teda nie je povinnosťou odvolacieho súdu. Existenciu dôležitého verejného záujmu pritom dovolateľ netvrdil a z predmetu sporu podľa názoru dovolacieho súdu ani nevyplyva. Pokiaľ ide o potrebu dokazovania, táto bola na úvahe odvolacieho súdu, ktorý, ak doplnenie dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepovažuje za potrebné, pojednávanie nemusí nariadiť a postačuje, ak oznámi termín verejného vyhlásenia rozsudku.

37. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za dostatočné pre rozhodnutie v spore a pojednávanie nenariadil. Zo súdneho spisu vyplýva, že odvolací súd v súlade s § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP dňa 08. 06. 2021 na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke krajského súdu oznámil, že „podľa § 219 ods. 1, 3 v spojení s § 385 ods. 1 a contrario bude rozsudok v danej veci verejne vyhlásený dňa 16. júna 2021 o 09.30 hod v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach.“

38. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, a preto dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP odmietol ako neprípustné.

39. Žalovanému v dovolacom konaní vznikli trovy v súvislosti s podaním vyjadrenia k dovolaniu žalobcu. Dovolací súd preto o nároku na náhradu trov dovolacieho konania vzhľadom na úspech žalovaného v tomto konaní rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 § 451 ods. 3 a § 453 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

40. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.